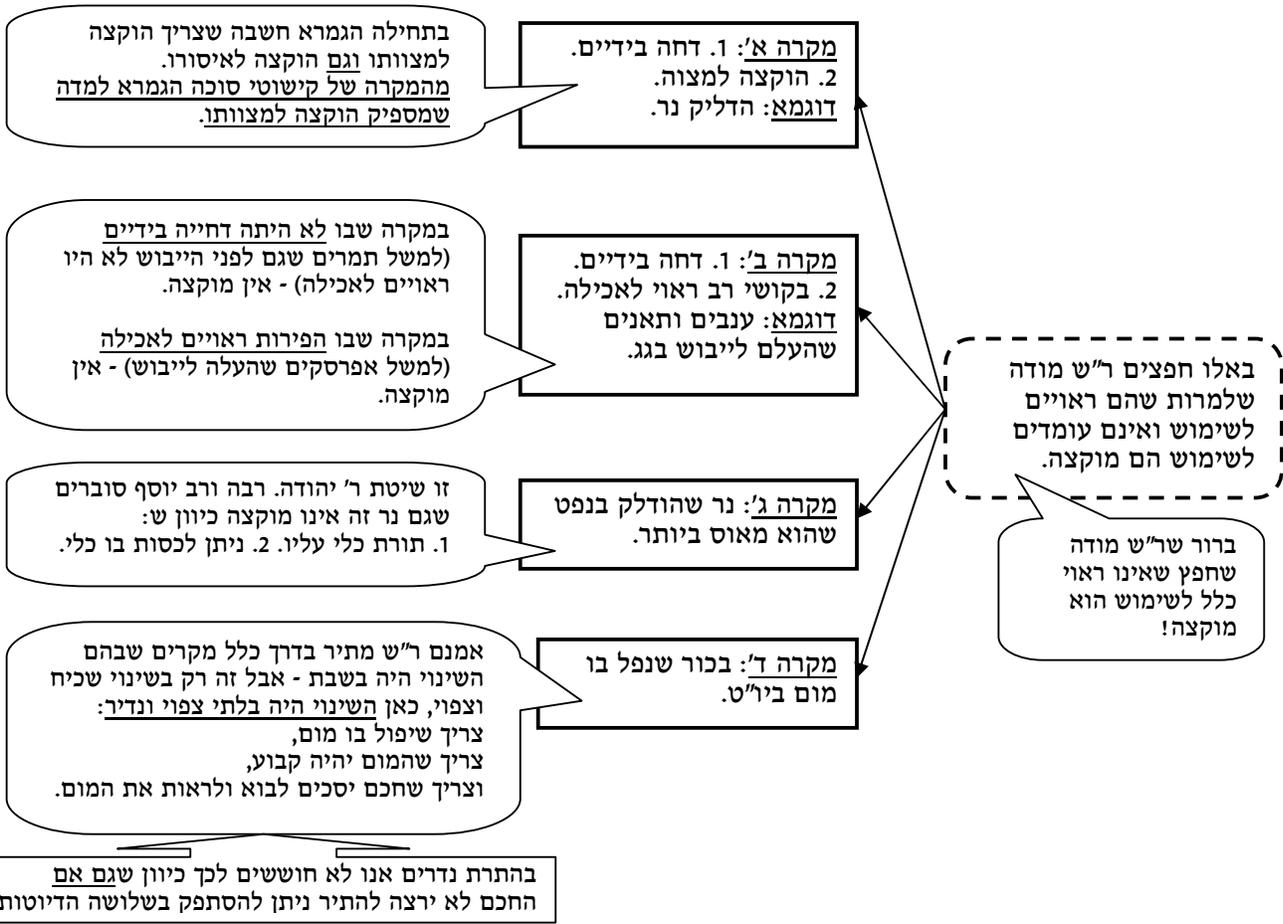

שבת מה. (ש2 מתחת לתוס' ד"ה 'היכא') עד מו: (ש4 ברחבות)

ביאורי מושגים
מוקצה - כולם מודים שחפץ שלא ראוי כלל לשימוש הוא מוקצה, וכן שחפץ העומד לשימוש אינו מוקצה. ר' שמעון ור' יהודה נחלקו מה מעמד חפץ הראוי לשימוש (אובייקטיבית) אבל לא עומד כעת לשימוש (מצד דעת האדם). ר"ש סבר שאין חפץ זה מוקצה, ר"י סבר שהוא מוקצה. הגמרא מתייחסת למצב ביניים זה של 'ראוי ואינו עומד' כברירת המחדל ולכן היא מגדירה את המח' של ר"ש ור"י כמח' בשאלה האם יש מוקצה או אין.

התירוצים ליישוב שיטת רבי

1. עקרונית, רבי סבר כר' יהודה. בדבריו לבנו הוא רק הסביר את שיטת ר"ש.

2. עקרונית רבי סבר כר"ש. במחלוקתו עם חכמים בעניין הבהמות הוא דיבר לשיטתם.

3. רבי סבר כר"ש והמקרה של הבהמות דומה לגרורות וצימוקים שבהם מודה ר"ש.

סתירה בדברי רבי

ממקור א' משמע שרבי סובר כר"ש.

ממקור ב' משמע שרבי סובר כר' יהודה!

שיטת רבי במוקצה

א. רבי אמר לבנו שחוף מגרורות וצימוקים - אין מוקצה לר"ש.

ב. רבי חלק על חכמים וטען שבהמות שאינן נכנסות כלל ליישוב הן הבהמות המדבריות שהן מוקצה.

